

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Nt/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010039
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010039.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Ing. Jozefa Gáhera a Jiřiny Belianskej v trestnej veci odsúdeného V. S. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2019, takto

rozhodol:

Súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Dňa 23.08.2018 bola na tunajšom súde podaná obžaloba na V. S. pod sp. zn. Pv 239/18/3305-47 pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe. Vec bola zapísaná do oddelenia 2T. Tunajší súd rozsudkom č. k. 2T/57/2018-225 zo dňa 01.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/130/2018-286 zo dňa 04.12.2018 uznal V. S. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 25.05.2018 v čase približne od 02:00 hod., po tom, ako ho jeho matka Z. S. vpustila do bytu č. XX. na X. . poschodí na S. ulici č. XXXX/XX v W., aby si vzal svoje topánky, odmietol opustiť byt, s čím Z. S., ktorá predmetný byt užíva nesúhlasila, pričom odsúdený na opakované výzvy svojej matky, aby byt opustil nereagoval, v byte ďalej zotrval, ľahol si v obývačke na gauč, kde chcel spať a keď mu poškodená Z. S. uviedla, že zavolá políciu, povedal jej, že ak zavolá políciu tak, ju zaškrťí a nebude chodiť po svete, a že si ju nájde, následne odsúdený zaspal a poškodená odišla privolať políciu a hliadka Obvodného oddelenia PZ Partizánske dňa 25.05.2018 o 03:40 hod. odsúdeného v uvedenom byte zadržala, pričom uvedeným konaním vzbudil odsúdený u poškodenej svojej matky, Z. S., nar. XX.XX.XXXX, dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Dňa 18.02.2019 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/57/2018. Dôvody pre povolenie obnovy konania bližšie nekonkretizoval, len uviedol, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré doplní spolu so svojim obhajcom, ktorého žiadal ustanoviť mu pre jeho nemajetnosť.

Nakoľko sa odsúdený v súčasnosti nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku a ustanovil mu opatrením obhajcu, ktorého vyzval na doplnenie podania. Dňa 12.03.2019 odsúdený prostredníctvom ustanoveného obhajcu doplnil svoju žiadosť zo dňa 18.02.2019, ktorú odôvodnil tým, že odsúdený sa nedávno, teda už v čase po právoplatnosti

odsudzujúceho rozsudku dozvedel od svojej matky o skutočnosti, že v predmetnej trestnej veci jeho matka Z. S. a jej priateľ Q. A. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní dňa 25.03.2018 a 26.03.2018, ako i na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2018 neopísali skutkový stav tak, ako sa v skutočnosti udial, že v týchto výpovediach účelovo uviedli skutočnosti, ktoré neboli pravdivé a že sa nestal skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie, ktoré viedlo k jeho právoplatnému odsúdeniu. Keďže práve tieto výpovede boli ako jediné dôkazy základom pre odsudzujúci výrok súdu, považuje túto novú skutočnosť za tak závažnú, aby odôvodnila povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Zároveň navrhol vypočuť jeho matku a jej priateľa Q. A..

Dňa 04.04.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie dôkazov zo strany obžalovaného (prostredníctvom svojho obhajcu) o list jeho matky Z. S., v ktorom menovaná uvádza na pravú mieru svoju motiváciu k podaniu trestného oznámenia na odsúdeného, ktorý list žiadal pripojiť k tomuto návrhu na podporu jeho tvrdení.

Súd na verejnom zasadnutí dňa 10.06.2019 vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, matky odsúdeného Z. S., prečítaním návrhu na povolenie obnovy konania z č.l. 1, jeho doplnenia z č.l. 12-18, opatrenia o ustanovení obhajcu z č.l. 5, lustrácie ZVJS z č.l. 25, lustrácie v CDB z č.l. 26-34, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 37, odpisu z RT z č.l. 35-36 a oboznámením podstatného obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/57/2018, a to najmä rozsudok č.k. 2T/57/2018-225 zo dňa 01.10.2018, uznesenie KS TN č.k. 23To/130/2018-286 zo dňa 04.12.2018.

Odsúdený vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom návrhu trvá. Mamina za ním začala chodiť na návštevy, nevedela ani za čo sedí, myslela si, že počas toho konania bol oslobodený, od samého začiatku uvádzala, že sa ho nebála, ani že sa ho nebál poškodený jej priateľ. Všetko čo uvádzala, si myslela, že je kvôli drogám. V tejto veci sa chce priznať, preto čaká za dverami.

Súd vypočul matku odsúdeného Z. S., ktorá uviedla, že chce uviesť, čo do výpovede neuviedla, že odsúdenému trikrát zachránila život. Hádala sa so svojim synom, nemala iné východisko, chcela ho zachrániť, preto volala policajtov, bral drogy a trpel. Aj pri tej poslednej hádke si všeličo povykrikovali. Uviedla, že tie slová tam padli, avšak ona z toho obavu nemala, chcela ho zachrániť. Na otázku odsúdeného, kedy mal vysloviť vyhrážky uviedla, že ho stále budila a potom tie vyhrážky vyslovil, ona ho chcela zachrániť, tak ho budila.

Súd oboznámil podstatný obsah listu, ktorý písala matka odsúdeného Z. S. odsúdenému (č.l. 17) a v ktorom sa okrem iného uvádza, že táto chce odsúdenému pomáhať, robí pre to všetko, ale čo odsúdený chce, to sa nedá. Už raz na to doplatila, odsúdený vie o čom hovorí. Pomôže mu, ako bude môcť a aj mu pomáha. Má o tom rozmýšľať. Nikdy mu nechcela ublížiť, len chcela aby išiel na liečenie.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 402 ods. 1 Trestného poriadku o návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že návrh odsúdeného nie je dôvodný. Súd v súvislosti s rozhodovaním o povolení obnovy konania nevykonáva opätovne dokazovanie v tom rozsahu, ako súd rozhodujúci vo veci samej, proti ktorého rozhodnutiu bol podaný návrh na povolenie obnovy konania. Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je konaním o opravnom prostriedku, v ktorom by súd preskúmaval pôvodné rozhodnutie na podklade tvrdených skutočností či navrhovaných dôkazov, ktorými

sa súd už zaoberal v pôvodnom konaní. Súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania skúma návrh v tom zmysle, či sú splnené podmienky obnovy konania. Obsahom návrhu okrem formálnych náležitostí musí byť aj uvedenie skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchateľa alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V danom prípade súd konštatuje, že odsúdeným navrhované dôkazy, a to výsluch poškodenej (jeho matky) a list, ktorý mu poslala do výkonu trestu, nie sú takými dôkazmi, ako bolo vyššie zmienené, nakoľko s týmito dôkazmi sa už súd prvej inštancie v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/57/2018 a vo svojom rozhodnutí zo dňa 01.10.2018 riadne vysporiadal, keď v tomto konaní dokonca po vykonanom dokazovaní skutok oproti obžalobe prekvalifikoval z prokurátorského návrhu na vinu obžalovaného za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Už v pôvodnom konaní súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí č.k. 2T/57/2018-225 zo dňa 01.10.2018 na strane 7 rozsudku konštatoval, že „hoci na hlavnom pojednávaní poškodená správanie syna opäť raz zľahčovala (poukajúc aj na vec Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/43/2016), tento krát vo svojej výpovedi ohľadom konania obžalovaného zostala konzistentná, výpoveď nezmenila, pričom argument v tom zmysle, že neverí, že syn by jej ublížil, lebo jej ešte nespôsobil fyzické zranenie, súd považuje za snahu o obranu syna“, teda je zrejmé, že už v pôvodnom konaní tu bola aj táto okolnosť, na ktorú vo svojom návrhu poukazuje odsúdený ako na novú skutočnosť súdu skôr neznámu a s touto okolnosťou sa už súd prvej inštancie riadne vysporiadal a jeho rozhodnutie bolo preskúmané i odvolacím súdom (uznesenie KS TN č.k. 23To/130/2018-286 zo dňa 04.12.2018), ktorý sa s názorom súdu prvej inštancie stotožnil. Navyiac i vo výpovedi na verejnom zasadnutí o návrhu na povolenie obnovy konania poškodená uviedla, že tie vyhrážky tam zazneli, zároveň tiež dodala, že síce obavy z nich nemala, ale chcela dosiahnuť len liečenie jej syna, čo však opätovne možno pripísať len tej okolnosti, že poškodená má snahu pomôcť svojmu synovi a preto s odstupom času jeho konanie zľahčuje, avšak s týmto jej postojom sa už náležite vysporiadal súd v pôvodnom konaní. Pokiaľ odsúdený súdu predložil list od poškodenej ako dôkaz o inom priebehu skutku, tu súd poznamenáva, že z jeho obsahu takýto záver, ktorý v konaní o povolenie obnovy konania odsúdený prezentoval, nevyplýva. Poškodená tu zmieňuje okolnosť, že chce odsúdenému (jej synovi) pomôcť, robí pre to všetko, ale to, čo žiada, sa nedá, už raz na to doplatila (konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/105/2017, kde bola uznaná vinnou za prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona), z čoho možno usudzovať na to, že to bola snaha zo strany odsúdeného, aby jeho matka opätovne zmenila výpoveď i za cenu hrozby vlastnej kriminalizácie. Konečne po vyhlásení rozhodnutia súdu prvej inštancie v pôvodnom konaní sa odsúdený hneď do zápisnice vzdal práva podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, teda bol s týmto rozhodnutím spokojný, nenamietal, že by si mala poškodená niečo vymýšľať.

Pokiaľ odsúdený žiadal v konaní o povolenie obnovy konania vypočuť i svedka Q. A., tento návrh súd nepovažoval za dôvodný, keďže tento v pôvodnom konaní bol vypočutý, kde uviedol, že sa odsúdeného nebojí, vychádza s ním dobre a nemyslí si, že by matke ublížil a tento vo svojej výpovedi len potvrdil to, čo zopakovala i matka odsúdeného na verejnom zasadnutí, že sa jej odsúdený vyhroził a preto jeho výpoveď súd nepovažoval za relevantnú pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného. Záverom teda súd konštatuje, že v danom prípade odsúdený neuvádza žiadnu novú skutočnosť, ktorá by nebola známa súdu už v pôvodnom konaní.

Z uvedených dôvodov súd preto rozhodol tak, že návrh odsúdeného zamietol, pretože neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, nakoľko nezistil žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo by svedčili o neprimeranosti trestu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.